

SLOVENSKI NAROD

Jutranja izdaja v Ljubljani:

vse leto K 12—
pol leta " 6—
četrt leta " 3—
na mesec " 1-10

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.
Uredništvo: Knaflova ulica št. 5, (v pritličju levo), telefon št. 34.

Izhaja vsak dan zjutraj.

Posamezna številka 4 vinarje.

Inserati: 65 mm široka petit vrsta 14 vin. Pri večkratni inserciji po dogovoru.

Na pismena naročila brez istodobne vpslatve naročnine se ne ozira.

Jutranja izdaja po pošti za Avstro-Ogrsko:

vse leto K 18—
pol leta " 9—
četrt leta " 4-50
na mesec " 1-60

Za inozemstvo celo leto " 28—
Upravništvo: Knaflova ulica 5, (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Najnovejše vesti. — Brzobjavna in telefonska poročila „Slov. Narodu“.

Program za delegacijsko zasedanje.

Dunaj, 24. septembra. Iz dobro informiranih krogov izve poročevalce »Slovenskega Naroda«, da je prvotni načrt, da bi se sedanje zasedanje delegacij bavilo le s proračunom za leto 1910 in se potem pečalo z zunanjo avstrijsko politiko, izpremenjen v toliko, da bo že v tem zasedanju povejniki avstrijske mornarice grof Montecuculli delegacijam predložil tudi popolni načrt, kako naj bi se avstrijsko vojno brodogradništvo v bodočih desetih letih razširilo. Ta program se delegacijam predloži radi tega, da bodo delegacije že sedaj lahko zavzele svoje stališče napram tem zahtevam. Proračunske zahteve za mornarični program same pa se bodo stavile šele v proračun za leto 1911.

Dunaj, 24. septembra. Minister zunanjih zadev grof Aehrenthal bo predložil sedanjemu delegacijskemu zasedanju takozvano »rdečo knjigo«, v kateri bodo predloženi vsi politični dokumenti, ki se nanašajo na aneksije Bosne in Hercegovine po Avstriji. Prvi dokument, ki se predloži, je avstrijska nota avstrijske vlade evropskim velesilam glede nameravane aneksije Bosne in Hercegovine, nadalje se predloži tudi protokol med Avstrijo in Turčijo radi aneksije in radi odškodnine, katero mora plačati Avstrija Turčiji za anektirani deželi. Končno se predloži tudi nota, v kateri nasvetuje Avstrija Srbiji, da naj izpolni one pogoje, kateri so bili za Avstrijo merodajni, da se je rešil avstrijsko-srbski spor za časa aneksije Bosne in Hercegovine.

Dnevni red prve seje češkega deželnega zbora.

Praga, 24. septembra. »Narodni listy« javljajo včeraj, da je višji deželni maršal princ Lobkowitz že dočel dnevni red prve seje češkega deželnega zbora in sicer tako-le: 1. predsedstvena naznanila; 2. prvo branje vladne predloge o oprostitvi osebnodohodninskih davkov od deželne naklade; prvo branje vladne predloge o zakonu glede spremenitve češkega deželnega reda; 3. prvo branje zakona glede novega volilnega reda za kraljestvo Češko, prvo branje vladne predloge o zakonu o krožnih zastopih in prvo branje vladne predloge o zakonu, ki namerava urediti jezikovno vprašanje pri avtonomnih nemških oblastvih; 4. prvo branje nemškega predloga glede spremembe češkega deželnega reda; 5. prvo branje predloge mladočeškega poslanca dr. Körnerja glede spremembe deželnega reda, 6. prvo branje dr. Fořtovega predloga glede spremembe dež. reda, 7. prvo branje predloga dr. Baxe glede spremembe volilnega reda in glede uvedbe splošne, enake in direktne volilne pravice za češki deželni zbor, 8. prvo branje dr. Körnerjevega predloga glede novega volilnega reda za češki deželni zbor. Dnevni red obsega torej točke, ki zaposlujejo deželni zbor za dolgo časa.

Poljski glasovi o češko-nemški spravi.

Lvov, 24. septembra. O češko-nemški spravi se v poljskih političnih krogih jako različno sodi. »Reforma« povdarja, da ima češko-nemška sprava svoje dobre, pa tudi svoje slabe, odnosno jako resne reflekse. Pokazalo se je namreč zopet, da nemška obstrukcija vedno in povsod zmaga in tako tudi sedaj na Češkem. V tem oziru pa je veliko zakrivila napačna slovanska politika, Čehi so za časa Koerberjeve vlade doživeli s svojo obstrukcijo fujasko. Baron Bienert se sedaj drži že 3 leta na krmilu in slovanski politiki nimajo izhoda iz te zagate ter se voditelji v zadnjem času že celo posvečujejo, ali ne bi kazalo opustiti ne samo obstrukcijo, temveč tudi opozicijo.

Volilni shod poslanca Klofača.

Praga, 24. septembra. Poslanec Klofač je imel včeraj volilni shod na Mali Strani ter pri tej priliki govoril o taktiki češke delegacije v državnem zboru, ki mora biti po njegovem naziranju strogo opozicijska. Prva naloga češke delegacije in sploh vseh Slovanov v Avstriji je, da odstrani sedanjo Bienertovo vladno. Bodoči boj Čehov in sploh vseh avstrijskih Slovanov pa bo jako težaven, zaradi tega je najprvo treba določiti premišljeno taktično pot, ki omogočuje doseg te ciljev. V nadaljnjem svojem govoru izjavlja poslanec Klofač, da je proti vsaki politični negaciji in da želi delomožnost državnega zbora, tako da ga mora pač kdo drug razumeti, kaj pravzaprav hoče, navaden politik ne more tega umeti.

Praška formula — nevtralni delavni program v štaj. deželnem zboru.

Celje, 24. septembra. V tukajšnjih političnih krogih se ne veruje na možnost, da bi Slovenski klub v štajerskem deželnem zboru privolil v delozmožnost te korporacije pod pogojem, da se sestavi »nevtralni« dnevni red in »nevtralni« delavni program in se za sedaj odloži preporna vprašanja in predloge. Kajti večina zahteva, naj se sprejmejo v ta »nevtralni« dnevni red tudi proračun in finančne predloge, to je zvišanje deželnih doklad in doklad na pivo. Proračuna pa ne bodo mogli klerikaleci tolmačiti za »nevtralnega«, ker je v njem preveč kričečih krivic napram Slovencem; za zvišanje deželnih doklad pa ne bodo hoteli prevzeti vsaj sedaj ne soodgovornosti — prvič zaradi odija, ki bi padel na nje med volilci in drugič zato ne, ker bi ne mogli pokazati za nje prav nobenih kompenzacij. Okoliščina, da so slov. klerikaleci znatno povišali svoje zahteve — delitve dež. šolsk. sveta in dež. kulturnega sveta, ki pa bi se moral šele ustanoviti, ni bilo v znani Koroščevi izjavi v »Slovenca« in »Vaterlandu« — se smatra tu za znamenje, da dr. Korošec ne misli na spravo, temveč na nadaljevanje bo-

ja. Do razpusta za sedaj še ne bo došlo, ker se ga boje nemški nacionalci. Bilo bi pa bolje, da bi došlo do njega, ko da bo nadaljeval deželni odbor svoje — čudno gospodarstvo z deželnim denarjem. Za razpust se zlasti trudijo nemški klerikaleci, kateri upajo, da se bo še nadalje skrhal nemškonacionalna večina in bi bili za korak svojim ciljem bliže. Kratkotrajno: izhod z »nevtralnim« dnevnim redom in programom je nemogoč, ker bi slov. klerikalcem preobčutno škodoval.

Spor radi oddaje vodovodnih cevi za praški vodovod.

Praga, 24. septembra. Kakor se sliši, je prišlo dne 22. septembra v meščanskem klubu pri glasovanju za oddajo vodovodnih cevi za praški vodovod do spora med posameznimi občinskimi svetniki. Sedem jih je bilo za oddajo francoski družbi, šest pa za oddajo avstrijsko-nemškemu združenemu železniškemu kartelu. Končna odločitev v tej zadevi pade pri glasovanju v občinskem svetu. Manjšina je prijavila minoritetni votum.

Znani monsignor Drozd †.

Praga, 24. septembra. Predsednik bivše »Vaclavske založne« monsignor Drozd, ki je bil leta 1903 obsojen na 7letno ječo in letos 4. aprila izpuščen na svobodo, je včeraj v Pragi umrl.

Ministrski svet na Ogrskem.

Budimpešta, 24. septembra. Ministrski predsednik grof Khuen-Hedervary in finančni minister Lukacs sta se včeraj vrnila z Dunaja od skupnih ministrskih konferenc. Listi javljajo, da bo danes seja ministrskega sveta, na kateri se bodo posvetovali ogrski ministri o rezultatih skupne ministrske konference, ki se je vršila na Dunaju, in obenem tudi najbrž s proračunom za leto 1911.

Nov veleizdajniški proces na Hrvaškem?

Zagreb, 24. septembra. Učitelj Peter Petrovič v Zgornjem Skradu, ki je bil radi veleizdaje pri zadnjem zagrebškem veleizdajniškem procesu obsojen na 7 let ječe, vsled odloka septemviralnega stola zagrebškega pa pogojno izpuščen na svobodo, je bil včeraj, ker se je brez vednosti preiskovalnega sodnika oddaljil iz svojega bivališča in ker je imel baje zopet nove veleizdajniške govore, vnovič aretiran, ter izročen zagrebškemu sodišču.

Postfestum veleizdajstva na Hrvaškem.

Budimpešta, 24. septembra. Pred tukajšnjim porotnim sodiščem se je včeraj vršila razprava o tožbi urednika srbskega lista »Zastava« Josa Tomića proti bivšemu srbskemu poslancu Politu, ki je v budimpeštanskem listu »Pester Lloyd« obdolžil Tomića, da dobiva njegov list

subvencijo od belgradske vlade. Po zaslišanju obtoženca se je sklenila poravnava, in sicer na ta način, da je Polit izjavil, da se je prepričal, da so njegove trditve neresnične in da jih radi tega obžaluje.

Kolera na Hrvaškem.

Zagreb, 24. septembra. Dne 18. septembra je umrl kočijaž Knežek na sumljivih znakih kolere. Bakteriološka preiskava pa je sedaj dooznala, da je res umrl na colera asiatica. To je prvi slučaj kolere na Hrvaškem.

Nečloveški mož.

Ormož, 24. septembra. Posestnik Franc Marin v Brebrovniku je tako pretepel svojo ženo, da je vsled hudih notranjih telesnih poškodb v tukajšnji bolnišnici umrla. Nečloveškega moža so zaprli.

Pasivna rezistenca na bosanskih železnicah.

Sarajevo, 24. septembra. Pasivna rezistenca, ki se je pričela opolnoči, že kaže velikanske posledice. — Osebnih vlakov imajo 6—7urne zamude, tovorni promet pa je skoraj popolnoma oviran. Pasivna rezistenca se je raztegnila tudi na tramvajski promet Sarajevo - Ilidže. Včeraj popoldan je izdala železniška direkcija dodatek k službenim predpisom, v katerem ravnateljstvo izjavlja, da smatra pasivno rezistenco za službeni prestop.

Sarajevo, 24. septembra. Deželna vlada je razpustila vseh 5 bosanskih železničarskih organizacij, ker so organizirale sedanjo pasivno rezistenco.

Sarajevo, 24. septembra. Z ozirom na pasivno rezistenco bosanskih železničarjev se poroča, da so 1. januarja izročili bosanski železničarji železniški direkciji v Sarajevu spomenico, v kateri zahtevajo povišanje plače. To povišanje plače bi letno za 4 1/2 milijone kron obtežilo deželni budget. Vršila so se pogajanja in nazadnje so zahtevali železničarji od direkcije, da jim da do 1. oktobra definitivni odgovor. Ker se pa železniško ravnateljstvo ni nič ganilo in ni pokazalo nobene volje, vsaj deloma zadostiti zahtevam železničarjev, ali se vsaj resno pečati z njih zahtevami, jo že sedaj izbruhnila pasivna rezistenca.

Jubilejna sadjarska razstava v Brnu.

Brno, 24. septembra. Včeraj se je tukaj otvorila češka jubilejska sadjarska razstava.

Srbski listi proti ministrskemu predsedniku Milovanoviću.

Belgrad, 24. septembra. Tukajšnji listi brez izjeme jako strogo obsojajo vstop min. predsednika dr. Milovana Milovanovića v upravni svet francosko-srbske banke.

Clara pacta — slovenski sodniki!

Članek večernega žilaja »Slov. Narod« z dne 14. septembra 1910 »Še enkrat Elsner« zahteva odgovor, ker v svojem zaključku vzbuja o slovenskih sodnikih napačno mnenje, katero pri sedanjih razmerah utegne škodovati naši pravični zahtevi, da zasede Levičnikovo mesto zopet Slovenec.

Konec omenjenega članka se glasi, kakor da se slovenskim sodnikom tresejo pred Elsnerjem — hlače. V čast našim slovenskim sodnikom in v premišljevanje ponižnim slugam kranjskega in štajerskega »Volksrata«, Elsnerja, Pitreicha in Hoehenburgerja pa bodi povedano, da naši sodniki — vstajajo!

Dejstvo, da je Elsner — nemško - nacionalni politik — določen za Levičnikovega naslednika, je odprlo tudi našim sodnikom — oči (našim poslancem menda še ne!).

Naši sodniki so sicer vajeni zapostavljanj, da pa se hoče vsiliti nemško - nacionalnega politika Elsnerja za predsednika deželnega sodišča v Ljubljani, tega pa vendar niso pričakovali.

Mar so slovenski sodniki res samo za to, da delajo, delajo in zopet delajo ter da jih Nemei dosledno preterirajo in to taki Nemei, ki so znani kot nemškonacionalni stebri!!

Da Elsner po statusu ni na vrsti za Levičnikovo mesto, je bilo že zadnjič dokazano in to okolnost še enkrat podarjamo. Sicer pa vprašamo, zakaj bi ne smel enkrat Slovenec preskočiti Elsnerja, kakor se to zgodi pri vsakem sodnem imenovanju kakemu Slovencu!! Eksceleucia Pitreich! ali takrat ni bilo statusa, ko sta Elsner in dr. Wagner postala višjesodna svetnika v Gradcu in sta preskočila celo vrsto starejših, sposobnejših svetnikov?

Poglejmo najnovejše imenovanje! Ravno kar je bilo zasledeno mesto sodnika v Ptujju; iz zanesljivega vira smo izvedeli, da se je za to mesto potegoval tudi sodnik dr. Senčar, dobil pa je isto seveda Nemei dr. Mally, čeravno ranžira po statusu dr. Senčar kot 66., dr. Mally pa kot — 93.; zakaj pa tukaj ni bil merodajen status? — Zato ne, ker je štajerski »Volksrat« rekel: sic iubeo!

Zadeva »Levičnik - Elsner« je rodila pri slovenskih sodnikih prepričanje, da je pri takih razmerah pred vsem potrebna trdna organizacija, obsegajoča vse slovenske sodnike. Taka organizacija bo poučila Elsnerja, Pitreicha in Hoehenburgerja, da mora biti večnih zapostavljanj slovenskih sodnikov enkrat konec, poučila bo pa osebno te gospode tudi, da mora biti dovoljeno slovenskim sodnikom, kar je dovoljeno nemškim in nemškutarskim. Da ne ostanejo

škandali nekaterih sodnikov, kakor se gode osobito na Spodnjem Štajerskem, n. pr. slučaj Teltschick in Wresanigg v Ptujju, brez zaslužene kazni, bodo istotako nadzorovali združeni slovenski sodniki, ker je treba brezobzirno varovati čast in ugled sodništva, kar pa je največ samo tedaj, če se da gospodom in Teltschick in Wresanigg, — kar za služijo. (Sodnik Teltschick v Ptujju se je bil čeno tamošnjega mestnega Ornikovega stražnika na javnem prostoru vpriču otrok spolno dražiti, sodnik Wresanigg pa je dne 8. septembra 1910 pri veselici nemških gasilcev v Ptujju v družbi sodnih pisarjev in v navzočnosti svojega čefa, znanega dež. sod. svetnika Glasa, javno nastopil kot klovn ter sramotil Slovence!).

Slovenski sodniki že tudi uvidevajo, da bodo morali čimpreje »revidirati« doseđanje svojo prakso v jezikovnih vprašanjih. Judikatura nemških sodnikov na Češkem, Sp. Štajerskem in v zadnjem času zopet na Koroškem kategorično sili k taki reviziji. »Tagespost« z dne 14. septembra 1910 priobčuje z nebeškim veseljem sklep deželnega sodišča v Celovcu, s katerim je bila zavržena slovenska vloga odvet, dr. Brejca, češ... »die Partei (Slovenec) kann darauf keinen Anspruch erheben, in ihrer von der gerichtlichen verchiedenen Muttersprache bei Gericht Eingaben zu überreichen und zu behandeln«. Škoda, da naši listi takih slučajev ne priobčujejo dobesedno; upamo, da se to zgodi, ko bo govorilo o navedenem sklepu deželnega sodišča v Celovcu najvišje sodišče na Dunaju. Slovenski sodniki pa bodo med tem premišljevali, če ne velja za nemške vloge, n. pr. pri sodiščih na Kranjskem isto, kar pravi deželno sodišče v Celovcu o slovenskih tamošnjih vlogah. Clara pacta!...

Obavnavna zaradi »Sifije«.

Obavnavna proti odgovornemu uredniku našega lista R. Pustoslemšku, ker je bil baje meseca julija v »Sifiji«, ne da bi bil tega naznanil oblasti, bo v torek dne 27. t. m. ob 4. popoldne pred tukajšnjim okrajnim sodiščem. Kot pričé bodo zaslišani: Bojan Drenik, dr. Ivan Orazen, Avgust Štamcar, Slavoj Škerlj in France Belič. Akt je prišel šele te dni iz Graclea, kamor ga je rekviriralo višje državno pravdnštvo. Čemu je ta oblast akt potrebovala, iz akta ni razvidno, nemara so gospodje v Gradcu študirali, če bi se ne dala iz stvari izkonstruirati kakšna »veleizdaja« ali kaj sličnega. Nadejamo se, da se bo pri obravnavi pojasnilo, zakaj je višje državno pravdnštvo v Gradcu hotelo imeti vpogled v akt.

Naj se je Snój tudi ustavljal, moral je vendar vnovič povedati vse, kar je vedel o vojni proti Turkom in o svojih lastnih doživljajih. Sicer mu je to ponavljanje že presedalo, toda major ni nehal. Zanimal se je za vsako najmanjšo stvarico. Celo narisati je moral Snój, kako so stali posamični oddelki v bitkah, in ves turški tabor, a major še ni bil zadovoljen in je vedno kaj novega vprašal.

Še natančnejši pa je bil major pri izpraševanju o Snójevi čudežni rešitvi. Vprašal je za sto in sto stvari, na katere mu Snój ni mogel dati odgovora, a vendar ni nehal. Major je bil pri tem izpraševanju očitno razvnet in razburjen, kar si je Snój tolmačil kot izraz posebne naklonjenosti starega oficirja do njegove osebe.

Naposled je bilo to pripovedovanje vendar končano, in zdaj je Snój vprašal za Čerina. Majorjev obraz se je hipoma vresnil in sicer tako zgovorni mož je postal malo-beseden.

»Čerin? Nič ne vem, kje da je,« je bil ves odgovor, ki ga je dal na Snójovo vprašanje.

»Pravijo, da ste bili vi, gospod major, zadnji človek, s katerim je v Ljubljani govoril.«

Zadnji? Mogoče, da sem bil zadnji, mogoče da ne.«

Kdo se vladi suženjsko meče pod nož in ji liže podplate?

Škofovega glasila ni sram trditi, da se mečejo suženjsko vladi pod rogo in ji ližejo podplate — slovenski naprednjaki. To si upajo trditi ti isti ljudje, ki opravljajo dan za danovo obhajanje in evanđeljske službe in vendar se ne bojijo, da bi se pod rogo in podplate ližili. Proti slovenskim naprednjakom, naj jih opazimo, velja ali pa vanj v večletno ječo, češ da so čestiti državni uradniki in poguben živelj! Da nis, zato ker so slovenski naprednjaki »vladi suženjsko meče pod rogo in ji ližejo podplate«, vlada ni predlagala izvolitve Ivana Hribarja za župana, zato je razpustila napredni občinski svet ljubljanski, zato je poslala na magistrat svojega komisarja, zato hoče tudi sedaj z zakonolomstvom pripomoči klerikalcem, da bi dobili v roke napredno Ljubljano! Gospodje v Kopitarjevi plieci, vse ima svoje meje, tudi hinavstvo in licemerstvo. Vsakdo že dandanes ve za vase razmerje k vladi, vsakomur je znano, da ni pod solnce m bolj pasje ponižnih hlapcev vlade, kakor ste klerikalci, zato bodite lepo tiho in nikari si ne prisvajajte poze »kljubovalcev«, ker je ves svet prepričan, da niste ničesar drugega, kakor čisto navadni vladni psi.

Konec logaške afere.

Na priziv državnega pravdnika je višje deželno sodišče v Gradcu Francu Hladniku v zvišalo pri potrotnem sodišču v Ljubljani prisojeno mu kazen in sicer od 7 mesecev na 15 mesecev težke ječe, poostrene s postom in trdim ležiščem in sicer tako, da bo imel v enem mesecu post, v drugem mesecu trdo ležišče. Prisojeno mu kazen bo Hladnik odslužil v kaznilnici v Gradiški.

»Prazne vaše proti nam so steke!«

Praški »Humoristiske Listy« prinašajo sliko ljubljanskega Narodnega doma. Okoli Narodnega doma je polno Nemcev in nemčurjev, ki mečejo na poslopje tintnike in z brizgalnicami brizgajo nanj blato in gnojnico. Nekaj nemških junakov je zlezlo na lestve, da ž njih mečejo črnilo v Narodni dom, drugi so splezali celo na streho, odkoder opravljajo svoj posel. Pod sliko je tiskana tale pesemca: »Marné vaše proti nam jso vzteky!... Kultura Němců začíci v Lublani plýtvá municí. Špínou a bahnem ze stoky házi dav šmoků divoký. Ze charakter má Slovincé, jim velmi protivná je věc: Až k šilenvstvi je doháni, a proto řadí v Lublani. Jen Pravdu dál tepejte v lie, a kalu vemte ještě víc, ulevte stoce zac pané — Lublan přec bilou zústane...« (Slovensko: Kultura nemška v Ljubljani se javlja v tekoči municiji. Z gnojnic in z blatom iz jarkov obmetava Ljubljano šmokov

silna množica. Da značaj ima Slovenec, to jim je silno zoprna stvar. Da bi Slovenec vzrotil, zato divjajo po Ljubljani. — Le bijte nadalje Resnici še v lice, mečite blato vanjo še bolj, izpraznite polne svoje golide, — bela ostane Ljubljana vselej.)

Američan, ki se hoče učiti slovensko.

Vseučiliški profesor iz Chikage v Severni Ameriki Dorsey je bival meseca junija letošnjega leta v Ljubljani, da se informira o slovenskih razmerah, o izseljeniškem vprašanju in o stanju slovenske kulture. O svojih opazovanjih je napisal članek v enem tedne najuglednejših ameriških listov »The Chicago Tribune«. Ta članek je čital dr. Frank Crane. Simpatično pisani članek je ameriškega doktorja tako navdušil, da je sklenil se učiti slovenskega jezika. Obrnil se je na naše uredništvo s prošnjo, naj mu preskrbimo potrebno slovnicu za učenje slovenskega jezika. Razume se samo ob sebi, da bomo njegovi želji prav radi ustregli.

Vlom v nabiralnik.

V St. Vidu nad Ljubljano je dne 13. septembra dosedaj še neznan storilec vlomil v župni cerkvi v nabiralnik, ter iz njega potem ukradel, kakor se domneva, 4—5 K denarja.

Ukradena kolesa.

Posestniku Ivanu Križaju iz Zg. Senice pri Medvodah je bilo iz veže Bohinčeve gostilne v Svetju ukradeno črno pleskano »Torpedo« - kolo, vredno 90 K. — V Celovcu je bilo ukradeno inženirju Jožefu Priseju 140 K vredno kolo tvrčke »Ramb-lau«. Tudi dr. Mayerhoferju in di-jaku Karlu Schweigerju je v Celovcu na glavni pošti nekdo odpeljal kolesi. Prvo je bilo tvrčke »Britannia«, drugo pa tvrčke »Puch«. — V Spielfeldu je bilo imetniku mlinov Karlu Ruppeju z južnega kolodvora ukradeno dobro ohranjeno »Puchovo« kolo. Tat se je z njim odpeljal proti Mariboru, od tam pa zopet dalje po Tržaški cesti.

800 K nagrade!

Od 6. septembra 1909 se pogreša 22-letni pravnik David Bernard Mayer iz Požuna, za katerega se domneva, da je zapadel kaki hudodelski roki, ali pa se je kje ponesrečil. Pogrešane je srednje postave, dolgolice, črnolas, ima rjave obrvi, primeren nos in usta, precej velike ustnice, majhne črne brke, dobre zobe, ter je imel na desnem prstancu tesen, zlat pečatni prstan z rdečim kamnom. Oblečen je bil pri odhodu v temnomodro obleko, je imel mehak, zelenkast klobuk, zelenkasto - rjavkast površnik in črne čevlje. Perilo je imel

del, da je pri Gornikovih gorelo, ko je zapustil Ljubljano.

Nastal je molk. Snój je gledal v strop, major pa je tolkel po svoji leseni nogi in gledal skozi okno.

Dovolite, da vas kakor očetovskega prijatelja vprašam za svet,« je končno izpregovoril Snój. »Morda vam je znano, da sem bil jaz pri Gornikovih prej znan, kakor Čerin in drugi tovariši. Od prvega dne, ko sem spoznal Leonoro, sem jo ljubil...«

»Vi tudi?« se je začudil major.

»Da! Od prvega dne sem jo ljubil in imel sem poštene namene. Videl sem pa, da je Leonora svojo ljubezem naklonila Čerinu in zato sem se molče umaknil. Sedaj pa, ko se govori, da sta se Čerin in Leonora razšla, bi jaz rad vedel, če je Leonora resnično in popolnoma svobodna in če se ji smem zdaj kot pošten človek zopet približati, ne da bi mi mogel Čerin očitati, da sem izrabil njegovo odsotnost in ga izpodrnil. Odgovorite mi samo na to: ali smem, ali ne smem?«

Major je naslonil glavo na zid in gledal dolgo časa, kakor zamaknjen v zrak. V duhu je videl od krvi porošene planjave Slavonije in južne Ogrske, videl turške in cesarske vojake in videl med njimi begati mladega človeka s plavimi očmi, ki bi rad dosegel, da bi njegovi nekdanji

LISTEK.

Ljubezen in junaštva strahopetnega praporščaka.

Roman; spisal F. K.
(Dalje.)

Major Žun je bil na svojem stanovanju. Ležal je na stari zofi, tolkel s palico, ob katero se je navadno opiral, po svoji leseni nogi, in se ljutil, da mora čepeti v Ljubljani, med tem, ko so njegovi tovariši v vojni. Ta dan je bil posebno slabe volje. Slišal je bil namreč, da se je Snój vrnil z bojišča, in ljutil se je, da ga mladi oficir še vedno ni obiskal in da je svoje vojne doživljaje povedal vsem prej kakor njemu.

Ko je Snój vstopil v sobo, se je majorju lice razjasnilo. Kar planil je s svoje sofe in hitel Snójju z razprostrtima rokama nasproti.

»Snój — dečko — junak — pojdi na moje sree!«

Tako je kričal major Žun na ves glas in Snója objemal ter ga stiskal k sebi.

»Sedi — pij — in govori,« mu je končno velel. »Vse hočem vedeti, prav natančno mi moraš vse povedati. Saj si lahko misliš, da sem razdoveden.«

zaznamovano s črkama M. B. in M. E. — Kdor pove podatke, ki bi služili v njegovo izsleditev, naj si bode 80 živ, ali mrtev, dobi 800 K nagrade.

Razne stvari.

* Rib je bilo ulovljenih v Primorju in Dalmaciji leta 1909 — 32, 194. 201 kg; leta 1908 — 26,407.910 kilogramov; leta 1907 okoli 12 milijonov kilogramov. Lep napredek v ribarstvu in dokaz, kako je naše morje bogato na ribah. A vzleje temu so pa ribe pri nas tako silno drage!

* Čudna osveta. V Braunschweigu se je ljuto osvetil te dni neki gospod nad svojim krojačem, ker mu je skvaril obleko in je ni hotel vzeti nazaj. Z velikimi črkami je dal napisati na papir, ki si ga je pripel na hrbet: »To slabo napravljeno obleko je izgotovila tvrdka«. N. N. za 88 mark. Tako je hodil maščevalec svoje obleke po najbolj živahnih ulicah.

* Vnetje slepega črevesa — kužna bolezen. V angleškem listu »The Lancet« je dr. Donald Hood napisal trditve, da je vnetje slepega črevesa infekcijska bolezen. Izjavlja, da je pripravljen ves svoj v 12 letih nabrani material o krog 500 opazovanih slučajih bolezni, ki naj dokazuje nalezljivost, ozir. prenosnost te bolezni.

* Najstarejši zakonski par na svetu. Pri ljudskem štetju v Združenih državah se je pa tudi pokazalo, da živi v kalifornskem mestu Florence star zakonski par, ki utegne biti pa najstarejši na svetu. Mož je namreč dovršil že 110. leto življenja, žena pa je stara 107 let. Poročena sta že 90 let. On je bil rojen v Novi Meksiki leta 1800 kot sin francoskih roditeljev, ona je zagledala luč sveta tri leta pozneje v Meksiki. Leta 1820. sta oba stopila pred oltar v Sante Fé. Imela sta 10 otrok, od katerih živi še eden, ki je dočakal častljivo starost, 85 let.

* Zarota na Japonskem. Te dni je bil baje japonski cesar v smrtni nevarnosti. Povodom obiska neke vojaške šole v bližini mesta Tokio, so ga nameravali zarotniki umoriti. V sled božje previdnosti in policijske paznosti pa je mikado srečno odnesel zdrave pete.

Pogreb ruskega mornarja na Reki.

(Dopis z Reke.)

Skoro teden dni je bilo v tukajšnjem pristanišču usidrano rusko brodolje, ki je prepeljalo zastopnika ruskega carja na črnogorskih jubilejskih slavnostih, velikega kneza Nikolaja Nikolajeviča z Reke v Bar in zo-

kameradje nazaj zahtevali poslana mu peresa. V duhu ga je videl celo v obleki turškega vojaka, kako reši cesarskega kirasirja gotove smrti. Spomnil pa se je tudi svoje obljube, dane ob slovesu. »Nikomur na svetu ne smete ničesar povedati — le čez tri leta šele mojemu očetu...«

Vzravnal se je na zofi, trdno je pogledal Snoju v obraz in odločno rekel:

»Smete! Leonora je svobodna in če jo še vedno ljubite, jo smete tudi zasnoviti.«

»Hvala vam za to pojasnilo,« je rekel Snoj in je starem vojaku stisnil roko. »Zdaj vem, da bi mi tudi Čerin ne mogel očitati ničesar.«

»Ničesar!« je potrdil major. »Kdo ve, če je Čerin sploh še živ.«

Dan po tem pogovoru se je poročnik Snoj odpeljal na Notranjsko.

Od Postojne dalje je šel peš. Hotel je Leonoro presenetiti. Če bi ga tako nenadoma videla pred seboj, bi se gotovo izdala, kaka čustva goji do njega in če si je zanj ohranila kaj prijateljstva, potem, je menil, se ga bo hitro privadila in ga vzljubila.

Skromna je bila hiša, v kateri je sedaj prebival stari Gornik s svojo hčerjo. Poslopje je stalo sredi malega vrta in je bilo vse obraslo od divje trte, da je izgledalo mično in prijazno. Okrog vrta je bila po kraškem običaju zložena ograja iz kamnov.

pet nazaj. Rusko brodolje je šlelo oklopnice »Cesarjevič« ter križarke »Rjurik«, »Bogatina« in »Admiral Makarov«. Na vseh teh ladjah je bilo nad 2000 mornarjev. Povsem naravno je, da so ti mornarji ob svojih prostih urah prišli iz luke na Reko in Sušak. Povsod so se vedli tako fino in vzorno, da so si mahoma pridobili simpatije vsega prebivalstva, predvsem pa slovenskega. Ko pa so ruski mornarji ob požaru na Sušaku bili med prvimi, ki so prihitali na pomoč, so se simpatije reških in suških Slovanov izpremenile v pravo ljubezen in odkritosrečno spoštovanje: Ruski mornarji so bili odslej predmet iskrenih ovacij vsepovsodi, kjer so se pojavili. Ko se je pretekli teden raznesla po mestu vest, da se je pri nakladanju premoga ponesrečil podčastnik s križarko »Rjurik« Dmitrij Kurjulka, so sočustvovali z ruskimi mornarji vsi reški slovenski prebivalci ter takoj sklenili, da se udeležijo pogreba nesrečnega ruskega podčastnika v čim največjem številu.

Pogreb je bil v soboto ob 9. dopoldne. V pristanišču se je zbralo na tisoče ljudi — po pretežni večini Hrvatje, Srbi in Slovenci. Najprvo se je pripeljal ruski konzul, nato pa so je li mali parobrodčiči prevažali ruske mornarje na kopno.

Čim so še izkrcali ruski mornarji s častniki, je prispel na lice mesta guvernerjev namestnik Kankovsky, garnizijski poveljnik Aljančić, skupina častnikov Jelačićevega polka in avstrijske vojne mornarice, oddelek ogrskih honvedov in vojakov avstro-ogrsko vojne mornarice ter zastopniki hrvaškega gasilnega društva na Sušaku. Na to se je pripeljala ruska vojaška godba z oklopnice »Cesarjevič«, takoj za njo pa poveljnik ruskega vojnega brodoljstva admiral Mankovskij s svojim štabom. Skoro na to je priplul na obal parobrodčič, na katerem je bila mrtvaška krsta. Krsta je bila zakrita z rusko državno zastavo, na njo pa je bila položena pokojnikova kapa in dolga njegova sablja.

Ko se je parobrodčič približal bregu, je intoniral pevski zbor z križarke »Rjurik« turobno pesem žalostinke »Svojati Bože«. Peli so tako lepo in ganljivo, da se je marsikomu orosilo oko.

Na to je zasvirala godba isto pesem, mornarji pa so dvignili krsto in jo preneli v mrtvaški voz. Prišel se je mrtvaški sprevod. Prvi za vozom je stopal admiral Mankovskij, za njim pa ruski konzul, reški guverner, ruski častniki, avstrijski častniki, sušaški gasilec, ruska vojaška godba, ruski mornarji z »Rjurik«, »Cesarjevič« in »Bogatina«, na koncu pa avstro-ogrski vojniki in mornarji.

Med sprevodom so peli pevci in je igrala godba žalostinke. Prišedši na pokopališče so ruski mornarji

Po ozki poti je prišel Snoj do hiše. Kmetska dekla, ki je stala na vratih, ga ni vprašala kaj da hoče in kdo da je.

»Gospodična je v lopi na vrtu,« je namesto odzdrava rekla dekla, kakor bi bilo samo ob sebi umljivo, da išče tujec Leonoro.

Snoj je šel okrog hiše. Iz vrtno lobe se je slišalo tenke glasove mandoline, pojoče melanholične akorde. Snoju je postalo toplo pri sreči in naglo je stopil v lopo.

»Ah, vi ste prišli, gospod Snoj,« je vzkliknila Leonora. »Mislila sem si, da nas obiščete.«

Odložila je mandolino in dala Snoju roko. Videlo se ji je, da je vesela njegovega prihoda. Zapazila je, da je vrgel Snoj nagel pogled na nje-mandolino in z ljubkim smehljajem ga je vprašala:

»Ali jo še spoznate? Lani ste mi jo poslali za Božič. Ta mandolina je sedaj moja edina prijateljica. Nekaj časa se je pač nisem dotaknila; preveč mi je klicala v spomin, kar bi rada pozabila; a sedaj sva že zopet dobri in kadar prebiram te tanke strune, tedaj mislim vedno tudi na vas in sem vesela, da ste moj prijatelj.«

(Dalje prihodnjik.)

dvignili krsto z voza in jo spustili v jamo. Ruski svečenik je opravil cerkvene molitve, pevci so še enkrat zapeli »Svojati Bože« in obred je bil končan.

Svojoga tovariša so ruski mornarji zakopali svojeručno. »Novi List« je zaključil svoje poročilo o pogrebu s temi-le besedami:

»Če je še slaba usoda hotela, da je mladi ruski vojak moral umreti med nami, daleč od svojih dragih in od svoje domovine, mu želimo, naj mu bo lahka ta gruda naše zemlje, ki je sprejela vase njegov prah.«

S temi besedami zaključujem tudi jaz.

Najnovije vesti.

Ogorčeni nemški socijalni demokrate.

Magdeburg, 24. septembra. Včeraj je stavil na tukajšnjem socijalno-demokratičnem kongresu poslanec Liebknecht resolucijo, v kateri se izraža ogorčenje nad tem, da je Nemčija dovolila ruskemu carju prestopiti nemška tla. Nadalje se je sprejela resolucija glede pruske volilne reforme, ter se je sklenilo, propagirati, ako treba, v to volilno pravico tudi z generalnim štrajkom, ako se na drug način ne bi dal doseči uspeh.

Papež proti županu rimskega mesta Nathanu.

Rim, 24. septembra. Radi govora, ki ga je imel dne 20. septembra, povodom 40letnice zavzetja Rima po italijanskih vojakih rimski župan Nathan in o katerem govoru smo že poročali, da je vzbudil v vatikanskih krogih veliko nevoljo in vznemirjenje, je papež poslal kardinalnemu vikarju v Rimu lastnoročno pismo, v katerem izraža svoje največje ogorčenje radi navedenega govora Nathanovega in obenem opozarja katolike kraljestva Italije in sploh celega sveta, kaj si že vse upajo italijanske oblasti nasproti katoliškemu poglavarju.

Vojaška konvencija med Rumunsko in Turško.

Pariz, 24. septembra. »Matin« poroča iz Sofije, da se tudi v bolgarskih političnih krogih zatrjuje, da obstoja vojaška konvencija med Rumunsko in Turško, ter da se vsled tega priporoča ožja zveza Bolgarske z Rusko.

Kolera.

Budimpešta, 24. septembra. Iz Mohača došla poročila javljajo, da tamkaj kolera strahovito razsaja. Včeraj je nanovo na kolero obbolelo 8 oseb, od katerih sta dve takoj umrli. Oblastva so brez vsake moči. Vse sanitarne odredbe ne zadoščajo. Semkaj je došlo vojaštvo, da podpira sanitetna oblastva pri izvrševanju njih posla.

Budimpešta, 24. septembra. Trgovinski minister je odredil, da se morajo vsi donavski parniki in ladje, ki vozijo v Budimpešto, ustaviti pred mestom in se tam podvreči kontroli posebnih sanitetnih parnikov, ki jih natančno preiščejo.

Petrograd, 24. septembra. Kolera na Ruskem očitno pojema. Dočim je v času od 7. do 14. septembra obbolelo na Ruskem na kolero 13.330 oseb in jih umrlo 6187, je v času od 14. do 21. septembra obbolelo na kolero le 7551 oseb, umrlo pa 3557. Od prvega začetka pa do danes je zahtevala kolera na Ruskem 83.702 žrtvi.

Budimpešta, 24. septembra. Včeraj so tukaj nanovo obbolele 4 osebe na sumljivih znakih kolere.

Raez Almas, 24. septembra. Včeraj je tukaj obbolela neka 64letna žena na kolero.

Madyar Kanizsa, 24. septembra. Tukaj je obol el nek kmet na sumljivih znakih kolere.

Budimpešta, 24. septembra. Včeraj je tukaj aretirala policija neko služkinjo z imenom Roza Horvat radi kraje. Ko so jo privedli na policijo, je Horvat nenadoma zbolela in do gnalo se je, da ima kolero.

Polet z letalnim strojem čez Simplon.

Berolin, 24. septembra. Včeraj se je posrečilo avijatikom poleteti

prvokrat čez Simplon. Francoski avijatik Chavez je poletel iz Briga polodne ter ob 2. uri 20 minut popoldne dospel na južno stran Simplona v Domodossolo.

Finski deželni zbor.

Petrograd, 24. septembra. Iz Helsingforsa se poroča, da se je tamkaj včeraj otvoril finski deželni zbor, in sicer ga je otvoril finski guverner. Deželni predsednik je imel govor, ki pa je bil jako hladno sprejet. Poslanci so se nato podali v cerkev k svečanostni službi božji, kate-re se pa ni udeležil generalni guverner in njegovo spremstvo. Službo božjo je opravil pastor, ki je obenem deželni poslanec. Ta je imel obenem pridigo s tekstem: »Kaj pomaga človeku, če podjarmi cel svet, ako pa je njegova duša zaslužjena.«

Helsingfors, 24. septembra. Včerajšnjemu deželnemu zboru je predložil predsednik vladne predloge ruske vlade ter obenem izjavil, da so to predlogi ruskega ministrskega sveta, ki pa po finski ustavi ni opravičen staviti v finskem deželnem zboru nikakih predlogov. Zaradi tega predsednik tudi ne more prepustiti, da bi se razpravljalo o teh predlogih.

Za kratek čas.

Izklicatelj: Vstopite, gospoda, vstopite. Samo 20 vinarjev velja. Vstopite in videli bode te naravni čudež brez primere. Tu je videti tele z dvema glavama.

Fajmošter Jaka: Prava reč!

Izklicatelj: No, vi imate samo eno glavo!

Izdajatelj in odgovorni urednik:
Rasto Pustoslemšek.

Borzna poročila.

Dunaj, 24. septembra. Včerajšnja borza je začela naveselo. Razpoloženje se je sicer proti poldnevu izboljšalo, proti koncu pa je zopet popustilo. Precej kupcev so našle le kreditke. Predvčerajšnji favoriti, zlasti akcije državnih železnic pa so zaostali. Denar za ultimo je bil dobil po 5 do 5 1/4 %. Neugodno je vplivala vest, da je privatni diskont v Berlinu nategnil na 4%. Trg se je končal brez vse živahnosti. Rente mirne. Divizije vztrajnejše.

Ljubljanska

„Kreditna banka v Ljubljani“.

Uradni kurzi dunajske borze 23. septembra 1910.

Maložbilni papirji.	Dunajski	Blagovni
4% majeva renta	93.40	93.60
4.2% srebrna renta	97.25	97.45
4% avstr. kronska renta	93.40	93.60
4% ogr.	91.80	92. —
4% kranjsko deželno posojilo	96. —	97. —
4% k. o. češke dežel. banke	94. —	95. —

Srečke.

Srečke iz l. 1860 1/2	226 —	232 —
„ „ 1864	322 —	328 —
„ tiske	156 50	162 50
„ zemeljske I. izdaje	298 —	304 —
„ „ II.	279 50	285 50
„ ogrske hipotekne	249 35	255 35
„ dun. komunalne	531 —	541 —
„ avstr. kreditne	520 —	530 —
„ ljubljanske	89 —	95 —
„ avstr. rdeč. križa	62.75	66.75
„ ogr.	38.80	42.50
„ bazilika	28.70	32.70
„ turške	255.25	285.25

Dolanci.

Ljubljanske kreditne banke	444 —	448 —
Avstr. kreditnega zavoda	664.25	665.25
Dunajske bančne družbe	551.75	552.75
Južne železnice	117.75	118.75
Državne železnice	761.50	762.50
Alpine-Montan	766 —	767 —
Češke sladkorne družbe	261 —	263.50
Živnostenske banke	272 —	273.50

Valute.

Cekini	11.37	11.40
Marke	117.45	117.65
Franki	95.35	95.50
Lire	94.60	94.80
Rublji	254.50	255.25

Zitne cene v Budimpešti.

Dne 23. septembra 1910.

Termin.

Pšenica za oktober 1910.	za 50 kg	10.06
Pšenica za april 1911.	za 50 kg	10.41
Rž za oktober 1910	za 50 kg	7.31
Koruza za maj 1911	za 50 kg	5.69
Oves za oktober 1910	za 50 kg	7.95

E f e k t i v .

5 v in. višje.

Kupujte večerno izdajo „Slov. Naroda.“

Eng. Franchotti

v Ljubljani, Sodnijska ulica 2,

nasproti kavarni „Evropa“

priporoča svojo elegantno in higijenično urejeno

brivnico

in prodajo raznih dišav in kozmetičnih predmetov.

Svoji k svojim!

Razne prevode

iz nemščine v slovenščino
cirkularjev, pisem in drugih tiskovin
skrbni celo v tej stroki izvešban
tradicij.

Naslov v upravitelstvu „Slov.
Naroda“

Usojam si vljudno opozoriti, da sem prevzel

9

glavno zastopstvo „Prve Češke“ življenjske zavarovalnice,
najcenejši zavod na kontinentu.

Nadalje opozarjam, da preskrbujem kulantno

vsakovrstna posojila in kredite

kakor: trgovske, stavbne, hipotekarne, uradniške in menične kredite.

Leo Franke, Ljubljana, Kongresni trg 6, I. nadstr.

„Trgovsko-obrtna banka v Ljubljani“

registrovana zadruga s omejenim jamstvom

Uradni prostori: Šelenburgova ulica št. 7, nasproti glavne pošte.

Sprejema vloge na knjižice ter jih obrestuje od dne vloge do dne dviga po 4 $\frac{1}{2}$ %; rentni davek plačuje zadruga sama. — Sprejema vloge na tekoči račun; na zahtevo dobi stranka čekovno knjižico. — Daje posojila na najrazličnejše načine. — **Ravnatelj menjalnica:** zamenja tuj denar, prodaja vsakovrstne vrednostne papirje, srečke itd. Nakazila v Ameriko. — Eskomptira trgovske menice. — Preskrbuje vnovčenje menic, nakaznic, dokumentov itd. na vsa tu- in inozemska tržišča. — Izdaja nakaznice.

Vsa pojasnila se dobe bodisi ustmeno ali pisмено v zadrugni pisarni.

Uradne ure vsak dan dopoldne od 9. do 12., popoldne od 3. do 5.

Ustanovljena leta 1882.

23

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

registrovana zadruga s neomejeno zavezo

v lastnem zadrugnem domu v Ljubljani na Dunajski cesti št. 18
je imela koncem leta 1909 denarnega prometa K 83.116.121-11
upravnega premoženja K 20.775.510-59

obrestuje hranilne vloge po 4 $\frac{1}{2}$ %

brez vsakega odbitka rentnega danka, katerega plačuje posojilnica sama za vložnike.

Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim prometom in jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.

Stanje hranilnih vlog nad K 20.000.000

Posojeje na zemljišča po 5 $\frac{1}{2}$ % z 1 $\frac{1}{2}$ % na amortizacijo ali pa po 5 $\frac{1}{2}$ % brez amortizacije; na menice po 6%.

Posojilnica sprejema tudi vsak drugi načrt glede amortizovanja dolga.

URADNE URE: vsak dan od 8.—12. in od 3.—4. izven nedelj in praznikov.

Telefon št. 185.

Poštne hranilnice račun št. 828.405.

„Slovenski Narod“ izhaja dnevno dvakrat.

Leta 1873. ustanovljena delniška družba

Kranjska stavbinska družba v Ljubljani

Stavbeno podjetništvo; pisarna za arhitekturo in stavbenotehniška dela; tesarstvo in mizarstvo s strojnim obratom za stavbena in fina dela; opekarne s strojnim obratom v Kosezah in na Viču; kamnolomi v Podpeči in v Opatiji.

Telefon šte. 16.

Priporoča se za stavbena dela vsake vrste.

163

Telefon šte. 16.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI.

Stritarjeva ulica šte. 2.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po 4 $\frac{1}{2}$ % čisto. — Kupuje in prodaja vrednostne papirje vseh vrst po dnevni kurzi.

Delniška glavica: K 5.000.000.— Rezervni zaklad: K 450.000.—

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu in Sarajevu.

Dolžnost

vsakega Slovenca je, da sklene zavarovalno pogodbo bodisi za življenje, ali pa proti požaru le pri slovanski banki „SLAVIJA“.

Podpirajmo torej domač slovanski zavod, da more nalogo, ki si jo je stavil, izpolniti v najširšem obsegu.

„SLAVIJA“
vzajemno zavarovalna banka v Pragi

je največji slovanski zavarovalni zavod v Avstriji.

Ogromni rezervni fond K 48.812.797.— jamči za popolno varnost.

Banka „SLAVIJA“ ima posebno ugodne in prikladne načine za zavarovanje življenja.

Banka „SLAVIJA“ razpolaga z najcenejšimi ceniki za preskrbljenje za starost, za slučaj smrti roditeljev, za doto otrokom.

Banka „SLAVIJA“ razdeljuje ves čisti dobiček svojim članom.

Banka „SLAVIJA“ je res slovanska zavarovalnica z vseh-skozi slovansko-narodno upravo.

Banka „SLAVIJA“ gmotno podpira narodna društva, organizacije in prispeva k narodnim dobrotinim namenom.

Banka „SLAVIJA“ stremi za izboljšanjem in osamosvojitvijo narodnega gospodarstva.

Vsa pojasnila daje drage volje generalni zastop banke „SLAVIJE“ v Ljubljani.

N A P I S I N O

Največji, najvarnejši slov. denarni zavod.

Mestna hranilnica ljubljanska

Največji, najvarnejši slov. denarni zavod.

LJUBLJANA

Prežernova ulica šte. 3.

LJUBLJANA

Obstoječih vlog nad 38 milijonov kron. — Denarni promet do 31. dec. 1909 nad 518 milijonov kron. — Rezervni zaklad nad 1 milijon kron.

Za varnost vložnega denarja jamči zraven rezervnega zaklada še mestna občina ljubljanska z vsem premoženjem in z vse davčne močje. Izguba vložnega denarja je nemogoča, ker je po pravih te hranilnice, potrjenih po c. kr. deželni vladi, izključena vsaka spekulacija z vložnim denarjem. — Vloge se sprejemajo vsak dan in se obrestujejo po

brez odbitka; nevdridnjene obresti se pripisujejo vsakega pol leta h kapitalu. Sprejema vložne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov denar.

Posoja na zemljišča po 5% obresti in proti amortizaciji po najmanj 1/4% na leto. Daje posojila na menice in vrednostne papirje.

Za varčevanje ima vpeljane lične domače hranilnice, v podpiranje slovenskih trgovcev in obrtnikov pa kreditno društvo.

4 $\frac{1}{2}$ %